

отъ страна на жената, ограничава човѣка. Никой нѣма право да се налага на другитѣ, да ги застава да мислятъ, да чувствуватъ и да постѣпватъ така, както той мисли, чувствува и действува. Това виждаме не само въ семейния животъ на хората, но и въ религиозния имъ животъ. Ще влѣзе нѣкой човѣкъ въ едно религиозно общество и веднага ще го заобиколятъ и ще почнатъ да го учатъ, какъ да се държи, какъ да се моли, какви правила да изпълнява и т. н. Не се ли подаде на тѣзи наставления, веднага го признаватъ за некултуренъ и го заплашватъ, че съ тѣзи разбирания той не може да влѣзе въ Царството Божие. Не само това, но понѣкога човѣкъ започва да се налага и на себе си, да си внушава различни отрицателни мисли, да се съмнява въ Бога, въ Христа, дори и въ себе си. Понѣкога пъкъ си внушава, че всичко може да направи. Той си казва: И азъ мога да бѣда Синъ Божий като Христа. — И ти можешъ да бѣдешъ Синъ Божий, и ти можешъ да бѣдешъ като Христа, но трѣбва да имашъ Христовия духъ въ себе си. Това значи: каквото Христосъ прави, и ти да го правишъ. Който иска да бѣде ученикъ на Христа, той трѣбва да върви по Неговитѣ стѣпки, да знае всичко, което Учителтъ му е преподалъ.

„Дето сж двама или трима, събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ“. Какво приложение има този стихъ въ живота? За да се познае присѣтствието на Христа между хората, нека двама или трима души се събератъ на едно мѣсто и се помолятъ въ името на Христа за нѣкой боленъ. Ако болниятъ оздравѣе, Христосъ, наистина, присѣтствува между тѣхъ. Съвременнитѣ хора минаватъ за християни, безъ да изпълняватъ Христовото учение. Запримѣрь, нѣкой човѣкъ има лошо разположение на духа, мжчи се отъ мрачни и отрицателни мисли, безъ да може да си помогне. Казано е, обаче, въ Писанието: „Този духъ не излиза, освенъ съ постъ и молитва“. Ако кажатъ на този човѣкъ да пости, той отрича поста, отрича молитвата. Постътъ, молитвата допринасятъ нѣщо на човѣка. Чрезъ постъ човѣкъ придобива въздържание. Който яде на време и умѣрено, той пости. Съвременнитѣ хора не ядатъ на време, но когато имъ дойде на умъ. Тѣ не се съобразяватъ съ времето, което природата е опредѣлила. Тя точно е опре-